

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၅ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အာဟာရအခြေအနေ လေ့လာမှု စစ်တမ်း

(သေးငယ်သော ဧရိယာအတွက် ခန့်မှန်းချက်)

အစီရင်ခံစာအနှစ်ချုပ်

မတ်လ ၂၀၂၀

၂၀၁၄ ခုနှစ် လူဦးရေနှင့် အိမ်အကြောင်းအရာ သန်းခေါင်စာရင်း

ပြည်သူ့အင်အားဦးစီးဌာန
အလုပ်သမား၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့်
ပြည်သူ့အင်အားဝန်ကြီးဌာန

This report has been possible thanks to the technical assistance from the World Bank and thank to the generous financial support of the governments of Australia, Denmark, Finland, Ireland, Republic of Korea, Sweden and the United Kingdom.

အစီရင်ခံစာအနှစ်ချုပ်

မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ၊ ကမ္ဘာ့ဘဏ်၊ UNICEF နှင့် အခြားသော ဖွံ့ဖြိုးမှုမိတ်ဖက်များ၏ အဆိုအရ အာဟာရ မမျှတခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရေးကြီးပြေရှင်းရန် အလိုအပ်ဆုံးသော စိန်ခေါ်မှုများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အသက် ၅ နှစ်အောက် ကလေးသုံးဦးတွင် တစ်ဦးသည် ပုညက်နေပြီး (DHS ၂၀၁၅-၂၀၁၆) ကလေး ၃၆,၀၀၀ ဦးနီးပါးသည် လတ်တလော အာဟာရ မမျှတခြင်း (ပိန်လိုခြင်း) ကို ခံစားနေရပါသည်။ အာဟာရ မမျှတခြင်းသည် ကလေးများ၏ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးမှုပေါ်တွင် ရေတိုနှင့် ရေရှည်အကျိုးသက်ရောက်မှုများရှိပြီး အဆုံးစွန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူသားအရင်းအနှီး စုဆောင်းမှုအပေါ် ထိခိုက်လိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံများသည် အာဟာရမမျှတခြင်း၏ ပြင်းထန်မှုနှင့် ပျံ့နှံ့ဖြစ်ပွားနေမှု အတိုင်းအတာတို့ကို သိရှိနိုင်ရန် လူနေမှုဘဝနှင့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေခံအချက်အလက်စစ်တမ်း (DHS) ကဲ့သို့ လူဦးရေတစ်ခုတွင် သတ်မှတ် ထားသော အချိန်တစ်ခု၌ ကောက်ယူသည့် စစ်တမ်းများ (cross-sectional surveys) ကို အားထားကြပါသည်။ သို့သော် ထိုစစ်တမ်းများသည် အသေးစိတ်လွှမ်းခြုံနိုင်မှုတွင် အတိုင်းအတာအားဖြင့် အကန့်အသတ်ရှိပါသည်။ ကုန်ကျစရိတ်ကြောင့် စစ်တမ်းအများစုကို ဒီဇိုင်းရေးဆွဲရာတွင် ကျယ်ဝန်းသည့် ပထဝီနယ်မြေဒေသများကိုသာ ကိုယ်စားပြုကောက်ယူနိုင်ရန် ရေးဆွဲပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် စစ်တမ်းများကို တိုင်းဒေသကြီး/ ပြည်နယ်အဆင့်တွင်သာ ကိုယ်စားပြုနိုင်ရန် ဒီဇိုင်းရေးဆွဲလေ့ရှိပါသည်။

ပြဿနာမှာ အဆင့် ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများသည် မြို့နယ်များအကြား ကွဲပြားခြားနားမှုများစွာကို ဖုံးကွယ်ထား နိုင်ပါသည်။ အာဟာရမမျှတမှု ထိန်းချုပ်ဟန့်တားရန် ရည်ရွယ်သော အစီအစဉ်များ ရေးဆွဲရာတွင် သေးငယ်သော ပထဝီဒေသများ၏ အချက်အလက်များသည် ပိုမိုခိုင်မာသော သက်သေအထောက်အထားများကို ပံ့ပိုးပေးနိုင်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အသေးစိတ်ခွဲခြားပြထားသော ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများကို ရရှိနိုင်ပါက လူမှုရေး အစီအစဉ်များအတွက် ဦးတည်ဆောင်ရွက်ရမည့် နေရာဒေသများ ရွေးချယ်ရာတွင် အလွန်ထိရောက်မှုရှိမည် ဖြစ်ပြီး အရင်းအမြစ်များ အကန့်အသတ်ရှိသည့် အခြေအနေတွင် ဤသို့ အမှန်တကယ် လိုအပ်နေသော နေရာဒေသများကို ရွေးချယ်ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးသည် အထူးပင် အရေးကြီးလှပါသည်။

ဤအစီရင်ခံစာ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သေးငယ်သောဧရိယာ ခန့်မှန်းချက် (Small area estimation techniques) နည်းစနစ်များကို အသုံးပြု၍ မြန်မာနိုင်ငံရှိ အသက် ၅ နှစ်အောက် ကလေးများကြား အာဟာရမမျှတမှု ဖြစ်ပွားနှုန်းကို မြို့နယ်အဆင့် ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများရရှိရန် ဖြစ်ပါသည်။ သေးငယ်သော ဧရိယာခန့်မှန်းချက် နည်းစနစ်များသည် အဓိကအားဖြင့် dataset အမျိုးအစားနှစ်ခုပေါ်တွင် အားထားရပါသည် - (၁) စစ်တမ်း တစ်ခု နှင့် (၂) သန်းခေါင်စာရင်းတစ်ခုတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကိန်းရှင်အမျိုးမျိုးနှင့် လေ့လာလိုသော ရလဒ်များကြား ဆက်စပ်မှုကို ခန့်မှန်းတွက်ချက်ပေးနိုင်သည့် စာရင်းအင်းပုံစံ (statistical model) ကို ရရှိရန် စစ်တမ်းကို အသုံးပြုပါသည်။ အာဟာရမမျှတခြင်းအတွက် လေ့လာသည့်ရလဒ်များမှာ ပုညက်ခြင်း၊ ပိန်လိုခြင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်အလေးချိန် မပြည့်မီခြင်း ညွှန်ကိန်းများဖြစ်ပါသည်။ သီးခြားကိန်းရှင်များ (predictive variables) မှာ လူတစ်ဦးချင်းစီနှင့် အိမ်ထောင်စုများ၏ ဝိသေသလက္ခဏာများဖြစ်သော ကျား/မ၊ အသက်အရွယ်၊ ပညာရေးအဆင့်အတန်း၊ အိမ်ရာ၊ ကလေးများနှင့် ၎င်းတို့၏ မိသားစုဝင်များ၏ ကျန်းမာရေး နှင့်/သို့မဟုတ် လူမှုဘဝ ဖူလုံပြည့်စုံမှု တို့ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်နိုင်ပါက ညဘက်အလင်းရောင်၊ အပူချိန်၊ မိုး/ ဆီးနှင်း ရွာကျမှု၊ မြေအကျယ်အဝန်းနှင့် အနီးဆုံးမြို့ကြီးသို့ သွားလာရန် ကြာချိန်ကဲ့သို့သော ပထဝီဒေသဆိုင်ရာ သတင်း အချက်အလက်စနစ် (GIS) များကို statistical model ၏ ခန့်မှန်းတွက်ချက်နိုင်စွမ်း တိုးမြှင့်နိုင်ရန် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ထို့နောက် လေ့လာလိုသည့် ရလဒ်ကို ဆန်းစစ်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့် ပိုမိုကြီးမားသော dataset တစ်ခု၊ ပုံမှန်အားဖြင့် သန်းခေါင်စာရင်းတစ်ခု၏ ရလဒ်ညွှန်ကိန်း (outcome indicator) ကို statistical model အသုံးပြု၍ ခန့်မှန်းတွက်ချက်ပါသည်။ ဤနည်းဖြင့် မြို့နယ်များ သို့မဟုတ် ခရိုင်များကဲ့သို့ ပိုမိုသေးငယ်သည့် ဧရိယာများအတွက် ရလဒ်ညွှန်ကိန်း ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများကို တွက်ထုတ်နိုင်ပါသည်။

ဤလေ့လာမှုတွင် အသုံးပြုထားသည့် small area technique သည် ELL နည်းစနစ် (Elbers, Lanjouw, and Lanjouw, 2003) ပေါ်တွင် အခြေခံထားပါသည်။ ဤနည်းစနစ်ကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုတို့အား ခန့်မှန်းတွက်ချက်ရန် တီထွင်အသုံးပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး Fujii (2010) မှ ဤနည်းစနစ်ကို ချဲ့ထွင်၍ အာဟာရ တန်ဖိုးခန့်မှန်းတွက်ချက်မှုအတွက် သီးသန့်အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ပထမဦးဆုံးသော အာဟာရမြေပုံကို ရေးဆွဲနိုင်ရန်အလို့ငှာ အဆိုပါနည်းစနစ်များကို အသုံးပြုရန် ကြိုးပမ်း ထားပါသည်။ ပထမဦးစွာ ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ ELL နည်းစနစ်ကို အသုံးပြု၍ Povmap software ကို အသုံးပြု၍ သေးငယ်သော ဧရိယာအဆင့်အတွက် ပုညက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်အလေးချိန်မပြည့်မီခြင်းတို့အား ခန့်မှန်းတွက်ချက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် အာဟာရညွှန်းကိန်းများအတွက် ပို၍တိကျသော ခန့်မှန်းချက်များကို ပြုလုပ်နိုင်ရန် Fujii (2010) မှ အဆိုပြုခဲ့သော နည်းစနစ်ကို ဆက်လက်အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ ရလဒ်များ ထွက်ပေါ်လာသောအခါ Povmap software ကို အသုံးပြုခြင်းသည် Fujii's method နှင့် တွဲဖက်သုံးသော software များကို အသုံးပြုခြင်းထက် ပိုမိုတိကျသော ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများကို ရရှိနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ သို့သော် အလုံးစုံခြုံကြည့်လျှင်မူ နည်းစနစ်နှစ်မျိုးစလုံးမှ ပုညက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်အလေးချိန်မပြည့်မီခြင်းအတွက် ဆင်တူသော ပျမ်းမျှခန့်မှန်းတန်ဖိုးများကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ပိန်လိုခြင်းအတွက် ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများကို ထည့်သွင်း တွက်ချက်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လုံလောက်စွာ ရှင်းလင်းချက်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသည့် အရပ် အမောင်းအလိုက် ရှိသင့်သည့် ကိုယ်အလေးချိန် (weight-for-height) အတွက် regression model တစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည် (ဤသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံတည်းတွင်သာ ကြုံတွေ့ရသည့် ပြဿနာမဟုတ်ပါ)။

ဤအစီရင်ခံစာတွင် အဓိကအသုံးပြုခဲ့သည့် dataset နှစ်ခုမှာ ၂၀၁၄ မြန်မာနိုင်ငံ လူဦးရေနှင့် အိမ် အကြောင်းအရာ သန်းခေါင်စာရင်းနှင့် ၂၀၁၅/၂၀၁၆ မြန်မာနိုင်ငံ လူနေမှုဘဝနှင့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေခံ အချက်အလက်စစ်တမ်း (MDHS) တို့ ဖြစ်ပါသည်။ MDHS တွင် အသက် ၅ နှစ်အောက် ကလေးများအတွက် ခန္ဓာကိုယ်တိုင်းတာမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များသာမက တစ်ဦးချင်းနှင့် ၎င်းတို့ အိမ်ထောင်စုများ၏ အခြားသော ဝိသေသလက္ခဏာများကိုလည်း ကောက်ယူစုဆောင်းခဲ့ပါသည်။ သန်းခေါင်စာရင်းတွင် လူထု၏ အာဟာရအခြေအနေဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို စုဆောင်းခဲ့ခြင်း မရှိသော်လည်း လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းနှင့် အိမ်ထောင်စုများ၏ အချက်အလက်များစွာကို စုဆောင်းထားပါသည်။ ကလေးများ၏ အာဟာရဆိုင်ရာ ခန္ဓာကိုယ်အတိုင်းအတာ အညွှန်းကိန်းများထဲမှ အဓိကကျသော အညွှန်းကိန်းသုံးခု (ပုညက်ခြင်း၊ ကိုယ် အလေးချိန် မပြည့်မီခြင်းနှင့် ပိန်လိုခြင်း) အတွက် ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများကို တွက်ချက်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ခန့်မှန်း တန်ဖိုးများ၏ ခိုင်မာမှုကိန်းကို စစ်ဆေးရာတွင် အညွှန်းကိန်းနှစ်ခုကသာ အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအစီရင်ခံစာတွင် ပုညက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်အလေးချိန်မပြည့်မီခြင်း တို့ကိုသာ အဓိကထား၍ ဆန်းစစ်လေ့လာ ခဲ့ပါသည်။

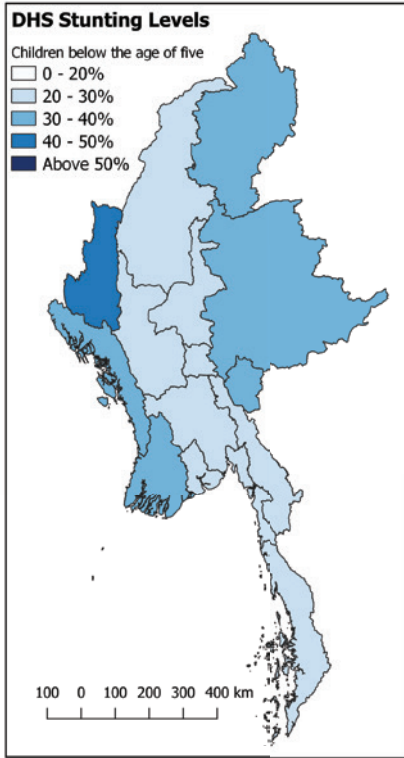
ဤအစီရင်ခံစာ၏ အရေးအကြီးဆုံး အထောက်အကူပြုနိုင်ခဲ့မှုမှာ နိုင်ငံတွင်းရှိ နေရာဒေသအမျိုးမျိုးမှ အာဟာရ မမျှတမှု အခြေအနေကို ခရိုင်နှင့် မြို့နယ်အဆင့်များအထိ လေ့လာတင်ပြပေးနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နည်းစနစ်နှစ်ခုစလုံးသည် တူညီသည့် ပျမ်းမျှကိန်းဂဏန်းများကို တွက်ထုတ်ပေးနိုင်ကြပြီး တိကျမှုအပိုင်း တွင်သာ ကွာခြားမှုရှိသဖြင့် ဤအစီရင်ခံစာအတွက် မယုတ်မလွန် ခန့်မှန်းချက်များ (conservative estimates) နည်းပါးသော Fujii's method ဖြင့် တွက်ချက်ရရှိသည့် ရလဒ်များကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ ပုံ ES 1 တွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပုညက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်အလေးချိန်မပြည့်မီခြင်းအတွက် အာဟာရမြေပုံများကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပြီး ပုညက်ခြင်းသည် နိုင်ငံ၏ အရှေ့မြောက်ပိုင်းဒေသတွင် ပိုများနေပြီး ကိုယ်အလေးချိန်မပြည့်မီခြင်းကို အနောက် ဘက်ကမ်းရိုးတန်းဒေသများတွင် ပိုတွေ့ရကြောင်း ထိုမြေပုံများက အထင်အရှား ပြသနေပါသည်။

၁ Elbers, Lanjouw, and Lanjouw (2003) နှင့် Fujii (2010)။

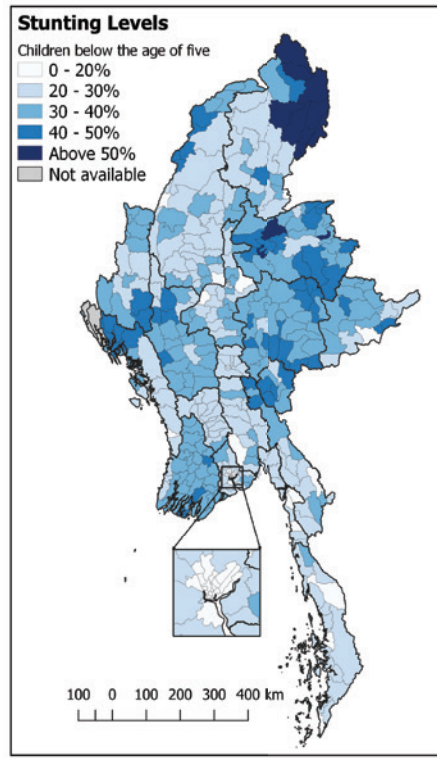
ကလေးများ၏ အာဟာရအခြေအနေသည် ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းဒေသကြီးတစ်ခုတည်း အတွင်းရှိ မြို့နယ်များကြားမှာပင် များစွာ ကွာခြားမှု ရှိနေပါသည်။ ဥပမာ ပို၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော တိုင်းဒေသကြီး/ ပြည်နယ်များအတွင်းတွင်ပင် အာဟာရရလဒ်များ နိမ့်ကျနေသည့် မြို့နယ်များ ရှိနေပါသည်။ တူညီသော တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ မြို့နယ်များအကြား ကွာခြားမှုကို ပုံ ES 2 တွင် ပြသထား ပါသည်။ ဥပမာ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးသည် အခြားဒေသများနှင့် နှိုင်းစာလျှင် ပို၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ ကလေးများ၏ ပုညက်နှုန်းသည် (၂၀.၃) ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီးရှိ မြို့နယ်လေးမြို့နယ်တွင် ပုညက်နှုန်းသည် တစ်နိုင်ငံလုံး ပျမ်းမျှနှုန်းဖြစ်သည့် (၂၉) ရာခိုင်နှုန်းနှင့် တူညီ (သို့မဟုတ်) ပို၍ မြင့်မားနေပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ မော်ဘီ၊ ထန်းတပင်၊ တိုက်ကြီးနှင့် သုံးခွတို့ဖြစ်ပြီး ပုညက်နှုန်းမှာ (၂၉) နှင့် (၃၁) ရာခိုင်နှုန်း ကြားတွင် ရှိပါသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင် ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီးအတွင်းရှိ မြို့နယ်အချို့၌ ပုညက်နှုန်းအလွန်နည်းသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဥပမာ ဆိပ်ကမ်းနှင့် ဒဂုံမြို့နယ်များရှိ ပုညက်နှုန်း (၅%) သည် တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အနည်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သော နေရာဒေသကိုလိုက်၍ ကွာခြားမှုများသည် ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီးများအားလုံးတွင် ရှိနေသောကြောင့် အာဟာရ မမျှတခြင်းကို ထိရောက်စွာ တိုက်ဖျက်နိုင်ရေးအတွက် အစီအစဉ်များကို ဒီဇိုင်းရေးဆွဲရာတွင် သေးငယ်သောဧရိယာ ခန့်မှန်းချက်များအပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ရေးဆွဲရန် အရေးကြီးပါသည်။

ပုံ ES 1 | တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်နှင့် မြို့နယ်အဆင့်ရှိ အာဟာရရလဒ်များ

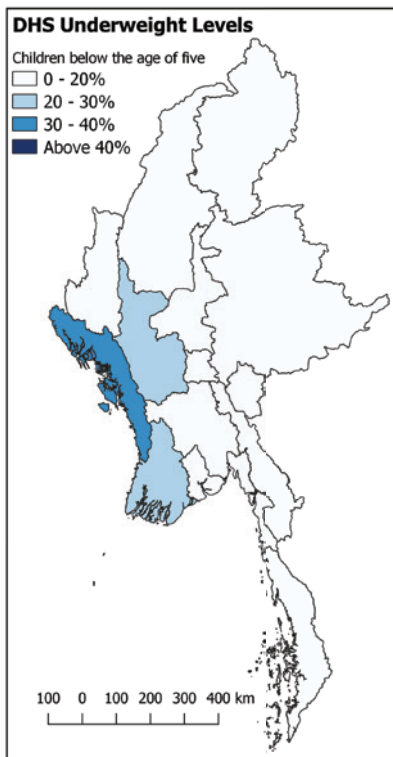
တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် ပညက်နှုန်း

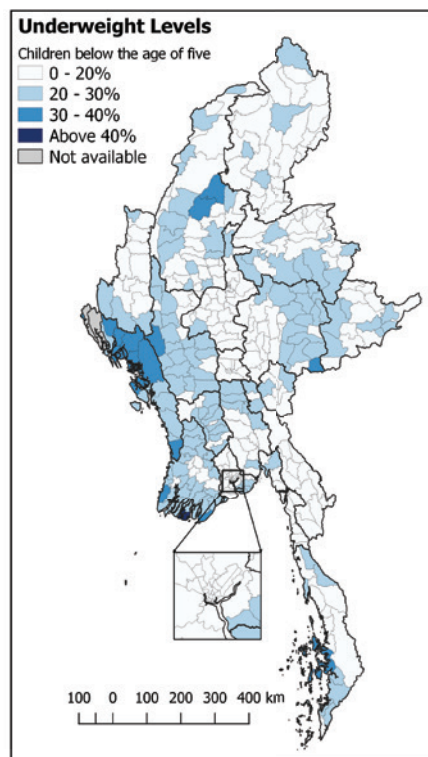
မြို့နယ်အလိုက် ပညက်နှုန်း

တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် ကိုယ်အလေးချိန်မပြည့်မီနှုန်း

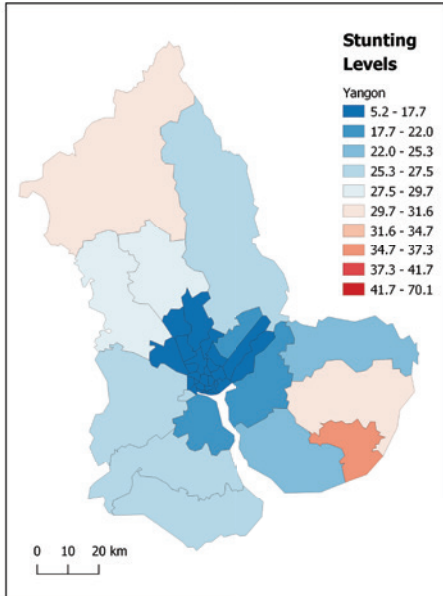
မြို့နယ်အလိုက် ကိုယ်အလေးချိန်မပြည့်မီနှုန်း

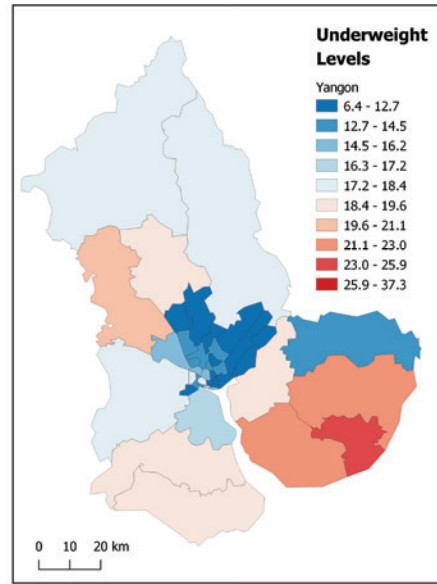
မှတ်ချက် - ရခိုင်ပြည်နယ်မြောက်ဘက်ပိုင်းရှိ မြို့နယ်များ (မောင်းတော၊ ဘူးသီးတောင်၊ ရသေ့တောင်) အတွက် ၂၀၁၄ သန်းခေါင်စာရင်းမှ အချက်အလက်များ ရရှိနိုင်မှု အကန့်အသတ်ရှိခြင်းကြောင့် သေးငယ်သော ဧရိယာခန့်မှန်းချက် (SAE) ကို အသုံးပြု၍ အာဟာရရလဒ်များကို ခန့်မှန်းတွက်ချက်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ဤအစီရင်ခံစာရှိ မြေပုံတိုင်းတွင် ထိုမြို့နယ်များကို မီးနိုးရောင်ဖြယ်ထားပါသည်။

ပုံ ES 2 | တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့်နှင့် မြို့နယ်အဆင့်ရှိ အာဟာရရလဒ်များ

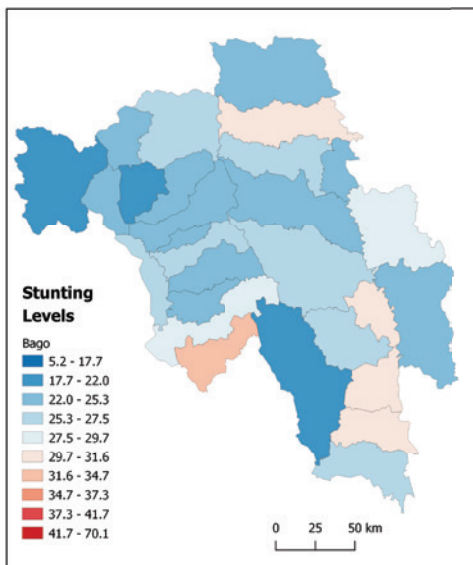
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွက် ပုညက်နှုန်း

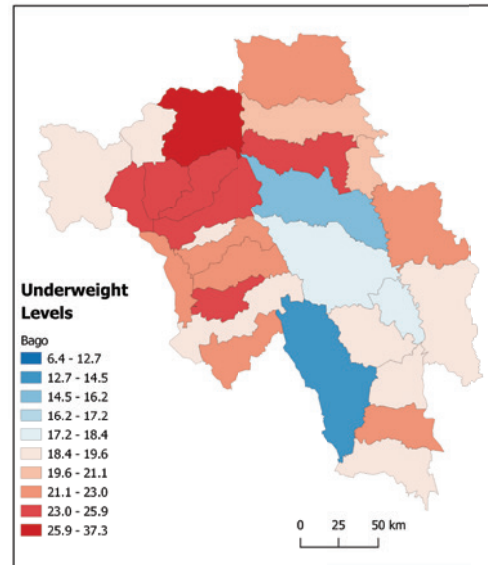
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွက် ကိုယ်အလေးချိန်မပြည့်မီနှုန်း

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအတွက် ပုညက်နှုန်း

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအတွက် ကိုယ်အလေးချိန်မပြည့်မီနှုန်း

အဆိုပါခန့်မှန်းတန်ဖိုးများသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အာဟာရမမျှတမှုအခြေအနေကို ဤအစီရင်ခံစာ မတိုင်မီက ဖော်ပြပေးနိုင်ခဲ့သည်ထက် ပို၍ အသေးစိတ်ဖော်ပြပေးနိုင်ပါသည်။ တစ်ဖက်တွင် လူနေမှုဘဝနှင့် ကျန်းမာရေး ဆိုင်ရာ အခြေခံအချက်အလက်စစ်တမ်းမှ တွက်ချက်ထားသော ပုညက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်အလေးချိန် မပြည့်မီခြင်း ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများသည် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့်ကိုသာ ကိုယ်စားပြုပါသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင် ထိုခန့်မှန်းတန်ဖိုးများသည် သေးငယ်သောဧရိယာ ခန့်မှန်းချက်နည်းစနစ်ဖြင့် တွက်ချက်ထားသော တန်ဖိုး များနှင့် များစွာကွာခြားမှုမရှိသော်လည်း ဤအစီရင်ခံစာတွင် တင်ပြထားသော ရလဒ်များသည် confidence interval (သုတေသီ၏ သုတေသနရလဒ်အပေါ် မည်မျှယုံကြည်မှုရှိကြောင်း ဖော်ပြချက်) များ ပိုကျဉ်းမြောင်း သောကြောင့် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ် အဆင့်တွင်လည်း ပို၍ တိကျမှု ရှိပါသည်။

အစီရင်ခံစာတွင် မြို့နယ်အဆင့် အာဟာရရလဒ်များအတွက် ခိုင်မာတိကျသော ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများကို တင်ပြပေးထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် မည်သည့်မြို့နယ်သည် အခြားမြို့နယ်များထက် အထောက်အပံ့များ ပို၍ လိုအပ်နေကြောင်း ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။ ပုညကံခြင်းနှင့် ကိုယ်အလေးချိန် မပြည့်မီခြင်း ပြဿနာကို ကျော်လွှားရန် ရည်ရွယ်သော အစီအစဉ်များသည် ရည်မှန်းထားသည့် အာဟာရရလဒ်များ ရရှိနိုင်ရေး ကြိုးပမ်းရာတွင် အရင်းအမြစ်များကို ပိုမိုထိရောက်အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် အဆိုပါ သေးငယ်သော ဧရိယာများကို အာရုံစိုက်၍ ဆောင်ရွက်ပေးသင့်ပါသည်။

WORLD BANK GROUP

The World Bank, Myanmar
Level 21, Sule Square
221, Sule Pagoda Road,
Kyauktada Township, Yangon 11182
Republic of the Union of Myanmar
www.worldbank.org/myanmar
[www.facebook.com/
myanmar@worldbank.org](https://www.facebook.com/myanmar@worldbank.org)